



Diversi Tractatvs

Coloniae Agrippinae, 1629

Disputatio XXII. An liceat petere à Deo vt nobis hanc tetram dæmoniorum
vexationem immittat?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61359](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61359)

18. non debere eos abominari, vel despici, quos istis spiritibus nequitiæ tradi videmus, quia hæc duo credere nos immobiliter oportet. *Primo* quod sine Dei permisso nullus ab his omnino teneretur. *Secundo*, quod omnia quæ à Deo nobis inferuntur, siue tristitia ad præsens, siue læta videantur, velut à pijsimo patre, clementissimoque medico pro nostris utilitatibus irrogentur; & idcirco eos veluti pædagogis traditos humiliari: vt discedentes ex hoc mundo, purgatiore ad vitam aliam transferantur, vel pœna leuiori plectantur, qui secundum Apostolum traditi sunt in præsentem Sathanæ in iteritum carnis, vt spiritu salui fiant. Ita Cassianus.

DISPUTATIO XXII.

*An liceat petere à Deo vt nobis hanc ter-
ram dæmoniorum vexationem im-
mittat?*

ET videtur vera pars affirmatiua. Nam omne malum pœnæ licet petere à Deo, vt exerceamur in pœnitentiâ, & vt illo afflicti in hac vita, purgatiore enoilemus ad aliam: sed hæc vexatio dæmonum pœna est, vt nuper docuimus: ergo eam licet à Deo petere. *Confirmatur* ex Sulpicio in vita *Diui Martini* asserente, Eremitam quendam à Deo postulasse, & impetrasse vt per menses aliquot eius corpus ab inhabitante dæmo-

nis affligeretur propter periculum peccati quod timebat superbiæ.

In oppositum est. Nam ad hanc pœnam regulariter consequuntur multa peccata, vt blasphemix, conuitia &c. quæ diximus tribui dæmonibus, & partim oblectis: ergo qui vult & petit hanc pœnam, vult etiam omnia quæ ad eam consequuntur regulariter, maximè si præuideat futura. Et *confirmatur*, nam licet pœna, in quantum pœna sit inuoluntaria; tamen si postuletur, & desideretur, desinit habere rationem pœnæ, quia voluntaria est: sicut accidit in hoc casu: & consequenter omnia quæ ad eam consequuntur voluntaria erunt.

Mihi hæc scribenti occurrit historia Dauidis cui cum daretur optio eligendi vnâ ex tribus ingentibus malis, quæ metuerat propter numerationem populi. 2. Reg. 24. aut septennariam famem in terra, aut trium mensium persecutionem validam ab inimicis Dauid, aut triū dierum pestilentiam grassantem in populum Israeliticum, ait, *Melius est vt incidam in manus Domini (multa enim misericordia eius sunt) quam in manus hominum.* Itaque omnino recusauit persecutionem inimicorum, alia vero mala quæ Deus comminatus fuerat amplexus est. Sic ego grandis peccator dicam ad Deum meum, Domine pœni me per temetipsum, infirmitatibus & quibusque malis,

malis, ac denique hic vire, hic seca, vt in æternum parcas: sed obnixè obsecro ne me tradas in potestatem inimicorum meorum læuissimorum, nempe dæmonum: quia si Dauid pertimescebat plus quam cætera mala incidere in manus inimicorum suorum, hominum scilicet: ego hominaculus plus timere debeo incidere in manus dæmonum: melius namque mihi erit incidere in manus tuas: quia tu Deus meus, & Dominus meus es: cuius misericordiarum non est numerus.

10 Quæstioni igitur respondeo, non licere, seclusa reuelatione, à Deo petere dæmonis inhabitantis vexationem. Probatum argumento facto in oppositum. Et ad ea quæ in initio disputationis proposui, respondetur, non licere à Deo petere illud pænæ malum, quod secum affert regulariter actiones quæ ex obiecto peccata sunt: vt probatur argumento facto in oppositum, tale malum pænæ est obsessio dæmonum.

Ad confirmationem respondetur illos viros iustos, qui postularunt sibi eam calamitatem, habuisse reuelationem, se nullas actiones, quæ ex obiecto peccata essent, passuros, alias non esset licita eorum postulatio. Secundo respondetur: fortassis eum eremitam; & si qui fuerint alij, talis cladis postulatorem, habuisse zelum Dei, sed non secundum scientiam.

DISPUTATIO XXIII.

Quæ sunt motiua, ac cause, ob quas dæmones ingrediantur humana corpora?

Dæmonia magnopere cupere ingredi corpora hominum nullus dubitabit audiens Euangelica eloquia narrantia, voces ac clamores dæmoniorum ad Christum Dominum effulos, simul & precantium ne se expelleret ab obsessis, Quid nobis & tibi Iesu? ante tempus venisti torquere nos. Matth. 8. Lucæ 8. & Marc. 1. *Matth. 8. Luc. 8. Marc.* Quæ autem motiua aut fines in hoc ingressu habeant, indagandum est: potissime autem mouentur ex odio, quo erga homines flagrant. Cur? quia Deum impense oderunt, ac proinde odio habent homines, quos Deus diligere certo sciunt.

Secundo, quia inuidia erga homines tabescunt: tum quia vident Dei filium neglecta natura angelica, naturam humanam in vnitrate suppositi assumpsisse, ac nobilitasse, & super cælos ac super omnes Angelos euexisse: tum quia vident homines Dei munificentia, præsentia Dei frui, ac in sedibus, à quibus deiectioni ipsi sunt, collocari: quibus omnibus ipsi perpetuò carebunt. Ex hoc terribilo odio erga hominum genus frementes circumueunt, quærentes quem deuorent, quem in peccatum pertrahant, atque in infernum detrudant, quem etiam vexent, maximè illa formidabili vexatio.